

!Pura Vida!

Nieuwsbrief van Kees en Claudia Geluk

November 2020

NUMMER 9

Ziekenhuis

Een kleine maand terug, op zondagavond voelde ik (Kees) me niet goed. De volgende morgen gingen Claudia en ik naar het ziekenhuis. Ik mocht niet naar huis, maar moest blijven. Tot vrijdagmiddag. Ik bleek een nare blaasontsteking te hebben. Daarvoor kreeg ik zware antibiotica via een infuus toegediend. Ook werden er allerlei onderzoeken gedaan, zoals een CT scan, om eventueel onderliggende problemen uit te sluiten.

Het ziekenhuis waar ik lag heette "La Católica".

Oorspronkelijk werd het ziekenhuis door nonnen gerund, vanuit een ideëel doel. Inmiddels is het een commercieel (privé) ziekenhuis geworden. Je merkt gelijk in wat een bevoorrechte positie je zit als je een Nederlandse ziektekostenverzekering hebt. De armen zijn aangewezen op publieke ziekenhuizen, waar de zorg toch op een ander peil ligt. Hier had ik een kamer voor mezelf, in een publiek ziekenhuis had ik hem waarschijnlijk moeten delen. Waardoor je bijvoorbeeld ook een hogere kans hebt op een

coronabesmetting.

Het was een verrassing toen Claudia op één van haar bezoeken opeens Martha bij zich had. Dat had men in een publiek ziekenhuis nooit toegestaan in deze coronatijd.

Het was echt even schrikken. En je ziet ook even hoe kwetsbaar je eigenlijk bent, en dat je niet altijd door kunt rennen. Op dit moment ben ik bezig met de laatste dagen van mijn antibiotica kuur. Het gaat al weer stukken beter, alleen ben ik nog gauw moe.

In dit

nummer:

Ziekenhuis	1
Op zoek naar jezelf in La Tabla	2
Ontbijten met predikanten	3
Bedankt	4
Gebedspunten	4

Op zoek naar jezelf in La Tabla

De afgelopen tijd gaat Claudia weer twee keer per week naar La Tabla, de wijk waar ze kinderen bijles geeft. Dat gaat nu in kleine groepen en met strenge regels om besmetting met het coronavirus te voorkomen.

Zo af en toe gaat Claudia ook nog een extra keer naar La Tabla voor een activiteit met vrouwen uit deze wijk. Ze genieten er enorm van. Veel van deze vrouwen zijn heel de dag in huis met hun kinderen en hebben nauwelijks een moment voor zichzelf.

Het is dus heerlijk om even iets te hebben, waar ze even wat kunnen ontspannen.

Op het moment zijn de dames bezig met het thema zelfvertrouwen en jezelf leren kennen. Een psychologisch thema, waarbij Claudia ook gebruik kan maken van de dingen die ze in haar cursus pastoraat aan het seminarium ESEPA heeft geleerd.

Omdat niet alle vrouwen kunnen lezen en schrijven, had Claudia de volgende activiteit bedacht: de vrouwen tekenen een boom, met daarin drie hoofdbestanddelen: de wortels, de stam en de kruin met de vruchten. De wortels staan voor de afkomst: uit wat voor gezin kom je? Rondom de wortels mochten ze ook tekeningen maken of woorden schrijven die hun emoties daar omheen uitdrukken. Het bespreken van de wortels was voldoende voor een eerste bijeenkomst. Verschillende vrouwen ga-

ven aan dat ze het er eigenlijk liever niet over hadden. De gevoelens van kwetsbaarheid ontweken ze liever.

Herin-

neringen

aan verlaten, misbruikt of mishandeld zijn, drukken ze liever weg. In deze wijk moet je sterk zijn, jezelf kunnen verdedigen. Met je vuisten. En dat geldt niet alleen voor de mannen. Kwetsbaar zijn kan niet. Terwijl het zo mooi zou zijn als juist de kerk een plaats kan zijn, waar je wel kwetsbaar mag zijn. Een plek waar je je aanvaard en gekend mag weten, met al je zonden en won-

gelmatig een traantje gelaten.

Bij de volgende bijeenkomst ging het over de stam van de boom: wat heb je gedaan met alles wat je van huis uit hebt meegekregen? Waar ben je goed in, waar kun je God voor danken? Veel van de vrouwen vinden het lastig om dat te benoemen. Van huis uit hebben ze niet zo geleerd om die positieve kanten van jezelf te benoemen. Vaak noemt men iets wat de ander ook al heeft gezegd: eten koken, behulpzaam zijn.

Eén van de vrouwen moet lang nadenken. Dan zegt ze: ik kan goed koffie plukken. Koffie plukken, dat is één van de slechts betaalde baantjes in Costa Rica. Meestal wordt je per hoeveelheid betaald, niet per uur. Dus als je hard werkt, kun je wel wat meer verdienen. Maar dan moet het wel om rijpe bonen gaan, zodra er groene bonen tussen zitten, wordt je oogst niet geaccepteerd.

Soms is het jammer dat men niet iets meer durft te dromen van een wat betere toekomst, ook materieel. Ook een generatie verder: als ouders hun kinderen stimuleren om goed hun best te doen op school, krijgen ze vaak een grote mond terug: zelf kun je ook niet lezen en schrijven, dus waarom zou ik dat op eens wel moeten?

De volgende keer zullen de dames nadenken over het bovenste gedeelte van de boom.

den.

Eén op één is het anders: in gesprekken met Claudia wordt er re-

Ontbijten met predikanten

In augustus hadden we het eerste ontbijt van "Una Iglesia al Servicio" (een dienstbare kerk), het programma van het seminarium samen met de GZB. Er ligt wat anders op je bord dan in Nederland, de broodjes op de foto op deze pagina zijn maar een bijgerechtje. Het hoofdbestanddeel is gallo pinto, een mix van rijst met bruine bonen, met wat bijgerechtjes, zoals roerei en witte kaas.

Na het ontbijt is er tijd voor bezinning. De meeste genodigden zijn predikant. Of ze hebben een andere leidinggevende rol in de kerk. Een groot deel is ook student aan het seminarium. Het komende jaar hopen we met enkelen van hen en van hun kerken te gaan samenwerken.

Tot nu toe hebben we iedere maand een ontbijt gehad. In december ligt het vanwege de kerstdrukke even stil. De ontbijten worden gebruikt om thema's te bespreken, die relevant zijn voor kerken die missionair present willen zijn in deze tijd en context. Bijvoorbeeld tijdens het eerste ontbijt heeft er een predikant gesproken over kerk-zijn-post-Covid-19. Hoe kunnen we

nieuwe kansen? Veel kerken hebben bijvoorbeeld opeens de weg naar het internet gevonden, en kunnen dat ook gebruiken als een vorm van missionaire presentie, iets wat je in Nederland ook zult herkennen.

Diezelfde morgen deelde een andere predikant hoe hijzelf en zijn kerk veranderd zijn, sinds de kerk zich echt ging bekommeren om de mensen buiten de kerk, zoals verslaafden. In de jaren negentig van de vorige eeuw was er veel aandacht voor het thema van heiligheid. In de kerk werd er gezamenlijk gevast, gebeden en gezocht naar gaven van de Heilige Geest. Maar vaak bleef het wel een beweging alleen binnen de kerk. Het was een vernieuwende ervaring toen men de angst voor alles

buiten de kerk verloor en zich ging bekommeren om de mensen in de wijk rondom de kerk.

We merkten de eerste keer dat twee betogen wel erg veel was, dus vanaf de volgende keer hebben we het beperkt tot

één spreker per keer en meer interactie met het publiek. De tweede keer hadden we een psychologe te

gast. Zij gaf aanbevelingen hoe de pandemie in psychologische zin het hoofd te bieden. Deze vrouw is ge-

Het comité van "Una Iglesia al Servicio"

specialiseerd in rouwverwerking. En in zekere zin is dat in de pandemie ook van toepassing: veel mensen hebben te maken met verlieservaringen, toegenomen stress enzovoorts. Mensen kunnen op overspannen wijze met het (corona) nieuws bezig zijn en weten niet altijd te onderscheiden tussen zin en onzin.

Afgelopen keer werd er gesproken over het begrijpen van vormen van armoede. Hier een voorbeeld van de spanning tussen theorie en praktijk die er vaak is, als het gaat om helpen bij armoede: er was een jongen die uit de drugswereld afkomstig was, en nu zijn eerste baan had door hem te helpen met zijn CV. Maar pas na veertien dagen werken zou hij zijn eerste salaris krijgen. De theorie zegt: je moet geen vis geven, maar een hengel. De praktijk is dat de kans erg groot is, dat hij terugvalt op zijn oude wereld voor een hap eten. In zo'n geval, stop je zo iemand toch maar een voedselpakketje toe...

in een veranderde situatie missionaire kerk zijn of blijven? Zijn er alleen maar bedreigingen of ook

GZB

Postbus 28
3970 AA Driebergen
0343-512444
info@gzb.nl
www.gzb.nl

U kunt een gift overmaken
naar IBAN
NL91INGB0690762445
o.v.v.
TFC Kees en Claudia Geluk

Colofon

Kees en Claudia Geluk zijn met hun vier kinderen uitgezonden uit wijkgemeente de Dorpskerk van de Protestantse Kerk te De Bilt in samenwerking met de GZB. Ze houden zich bezig met theologisch onderwijs en zetten zich in voor mensen in de marge in Costa Rica.

De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze rondzendbrief.

Website: www.gzb.nl/puravida
Facebook: www.facebook.com/gelukpuravida
Email Kees: keesgeluk@hotmail.com
Email Claudia: ninoskasolis@hotmail.com
Email TFC: tfcgeluk@dorpskerkdebilt.nl

Bedankt

Hartelijk dank voor de felicitaties rond de verjaardagen van Martha op 25 oktober en van Kees op 11 november!

Gebedspunten

In onze nieuwsbrieven willen we ook een aantal punten van gebed en dank met jullie delen. Doet u ook mee?

- We danken voor het herstel van Kees nadat hij in het ziekenhuis is opgenomen geweest. We bidden ook dat hij zich weer fit mag voelen om veel energie aan zijn werk te kunnen geven.
- We danken voor de bijeenkomsten met de vrouwen van La Tabla (zie pagina 2). Het lijkt echt te voorzien in een behoefte. We bidden ook voor deze vrouwen, dat ze mogen vertrouwen op Gods aanvaarding en vergeving en daardoor ook kunnen groeien in zelfvertrouwen; dat de kerk niet nog een extra plek waar je op je tenen moet lopen, omdat je anders buiten de boot valt.
- We bidden voor ouders in La Tabla, die graag hun kinderen willen stimuleren, om wat verder te komen in het leven, en niet verstrengeld te raken in de wereld van drugs en criminaliteit die ze dagelijks om zich heen zien. We bidden om wijsheid en overtuigingskracht om een positieve invloed op hun kinderen te kunnen hebben.
- We danken voor positieve ervaringen tijdens de ontbijten met predikanten voor het programma "Una Iglesia al Servicio". (zie pagina 3) De bijeenkomsten worden als inspirerend ervaren, zeker ook in een tijd waar nog steeds erg veel dingen virtueel zijn in Costa Rica.
- Voor het programma "Una Iglesia al Servicio" bidden we ook: dat we volgend jaar concreet aan de slag mogen gaan met enkele kerken om ons samen te bezinnen hoe deze kerken iets kunnen betekenen voor hun omgeving. We bidden ook om creativiteit, om in een tijd waarin de inkomsten in de kerk laag zijn, op een "low budget" manier toch echt van betekenis te kunnen zijn en te kunnen getuigen van Gods liefde in woorden en daden.